

૭૮૬

પરસ્તાને મેહુલીલ

for my friends

ગઝલે-દીલ-આરમ.

15-12-1922

પાનેવાલા-બુકસેલર મહુલીલાલ ભાઈશ કર વ્યાસ

૩૧૦ મેગમપુગ આમલીચેરી-સુરત

કીમત બે આના.

COPY RIGHT BY C M SHAH

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મથક
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૮૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૫૨૨૭૧૦ મરફી

વિષય ૬૩૬૮.૩ ૩૬૮

પરસ્તાને મેહફીલ

— યાને —

ગઝલે-દીલ-આરામ.

— ❦ ❦ ❦ ❦ ❦ —

નાટકે રાં, માંડફીક— ગઝલ.

ખુને હગર કો પીતી હુ, બમ ગમમે તેરે યાર,
સહેરે ચમનમે શીન્તી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
મય ચુપ ચુપ કે રોતી, મુ આસઓસે ઘોતી,
વો કહાં ગયો મેરો માતી, માતી ઘીનાના સોતી—મમગમમે
દીલ ઉસીકું દીલએ દીલદાર યાર હો,
કયા હિંદુ કયા મુસલમાં, કદરદાન યાર હો,
મેરી નજર ને તુમસે લગઘ, મેય પવગસે નીચે પડ ગઈ,
વોહ કહા ગયે મોરે પ્યારે, મે અઝી નેસી જલગઈ,—મસગમમે

ગઝલે—જલીલ— તર્જે—કન્વાલી—

હમનો કસુર વાર હુયે આખ ડાલકે,
પુછો તો નીકાલે કયુ યે વોહ જોખન નીકાલકે,
કહેતે હય આશીકોંસે યે અન્હાજ ચાલકે,
રખદો કદમ કદમ પે કલેજા નીકાલ કે
નાદીમ હું હકર છોડકે મે દીલકી ચોટકા,

કહતે હય વોહ દીખાવે નહિ દીલ નીકાલકે,
 દીલ દેકે બી વોહી હય તવાગ્ગકા હોસલા,
 કહેતે અબી તો રખદો કહેળ નીકાલકે,
 સુન્ને કો સુનયે શોકસે આશીકકી દામ્તા,
 લેકીન જરા સમાલકે કહેળ સમાલકે,
 ગજ વસાલ પર તો કહે કર લીયા મગર,
 પુગા બે વખત બોયે કે બાદ ઇન્તેકાલ કે,
 છોટાસા ઇમિ પરીકા બે કા હુર દેખલે,
 તોખા પે ફાતીયા કહે શાખે નીકાલ કે,
 લીખી હય ખાહ કે ખુને જગર ચે ગગર જલીલ
 મીસરા નહી હય શએરકે ટુકકે હય લાલ કે

ગઝલે-જલીલ

— ૦ —

ચે ગયા કે રહી હય હમ્તે દીદાર આંખોમે,
 ખયાયે યાર હો દીન મે જમાયે યાર આંખોમે,
 મની જખસે હુઈ હય હસરને દીદાર આંખોમે,
 બહોત બેચેન રહતી હય નજર અપે યાર આંખોમે,
 હઝારો દરપે હોતી હય કાશી એક નજર તેરી,
 સીકત જોથી મમીદામે વોહ હય બીમાર આંખોમે,
 પએ નઝારા જાને હય અગર અહ્લાહને ચાહા,
 શીરગે વા મે હમ લેકર જમાલે યાર આંખોમે,
 હમ અન્સર સામને જોગેકે આખે બદ રખતે હય,
 મઅમ ચે હય કે શીરતા હય જમાલે યાર આંખોમે,
 દીવે જોદાકો અપને મસ્ત હોને દેર ક્યા સાકી,

જામે મીલ જામે દમ બરેકા તેરે સરસાર આખોમે,
 પોચકર દશતે મજનુમે અજબ હાલત હય લયલાકી,
 ચે કેહતી હય કે મે સુનસુનકે રખલુ ખાર આખોમે,
 જલીલ અપની નીગા હોને ખમર કરદી જમાનેકો,
 છુપા રખી થી હમને દોલતે-દીદાર આખોમે,

ગઝલે—શાને. કલયર—તજે કંવાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાખીર કલયરી,
 ફિયાજ ફયજે અહમદી મખદુમ સાખીર કલયરી.
 અય શાન તુ શાને અહદ વાચ જાત તુ જાને સમદ,
 ઇન્આમ ફયજે એઝદી મખદુમ માખીર કલયરી.
 અય શાને આલી મુરતેમન અય જાહે વાલા સુનકેખન,
 દરયાએ ફયજેજે સરમદી મખદુમ સાખીર કલયરી.
 મખનુક બહેરે ઇતેમ આમદ બ દરગાહત શુમા,
 બ કુશા તુ દને અહમદી મખદુમ માખીર કલયરી.
 આજમ સગે દરમારે તો ઉફતાદ દર સરમારે તો,
 અય શાહે મલકે એઝદી મખદુમ માખીર કલયરી,

શાને—સાખીર—ગઝલ,

અફસોસ ઇશકે સાખીર તન મન જલા રહા હે.
 કયા હીજર ઉસ સમનમ દીલકો સતા રહા હે.
 કીસસે કહુ મે અપની સુનતા નહીં હે કેઈ,
 જો કુછ કે અપને દીલમે ચારે સમા રહા હે.
 ધાયેલ હુવા હુ ઉસકે હુવટકે લટ પલટસે,
 વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે.

મરતે હે હમલો ઉસપે લેકીન વોહ ચાર હમમે,
 ક્યા જાને કીમ ખતા પર મુખડા છુપા રહા હે,
 અપની તો થે મદા હે હર વક્ત રંછમે અરની,
 અવાજે લન તરાની હમકો સુના રહા હે,
 ફરમાયા નહનો અકમર હર જાપે હે વોહ મહકુમ,
 ક્યા ખુમ ખુશ અદાસે પ્યારા ખતા રહા હે,
 મીરા શાહ સરકે બલ તુ અમ અત પીરાને કલીચર
 ફયઝાને નેજે મખશી સાખીર લૂટા રહા હે
ગઝલે-જલીલ — — ૦ —

તેગ રખ રખ કર મલેપર વોહ હટા લેતે હય,
 તાઝેરે જા કે ફડકનેકા મઝા લેતે હય,
 મુશક ચોરીકી બગાતે હય કે દીલ બેચ ન સંકે,
 જબ મન્જે દેખતે હય આખ યુગ લેતે હય,
 ક્યુ યુગ માને હસીનાકે સીતમ ડરને કા,
 હમબી પાતે હય તો જ બરકે સતા લેતે હય,
 બાકપન દેખો કે હય નોકકી હર ગેઅમે તલામ,
 દીલહી તો લેતે હય હમ આપકા ક્યા લેતે હય,
 મેરે સીનેમે તો હાયોહી ઉછલતા હયે-થે દીલ,
 આપ ક્યુ ઇમે મુકીમે દમા લેતે હય,
 મેરે મેરે હય હમી હલકા કીઝે ગીદં જલીલ,
 કાજી હતા હય તો બાતો મે લગા લેતે હય,
ગઝલે-જલીલ — — ૦ —

ક્યા મીના તુમકો મેરે ઇશકકા ચરચા કરકે,
 તુમબી રસવા હુવે આખર મુજે રસવ, કરકે,

મુજમે તલવારકા એહસાન ન હવા ખુબ હવા,
 માર કાલા તેરી આખેને ધરાવે કરકે,
 નીગાહે શોખકો માને નહિ પરદા કોઈ,
 આપ જાએગે કહા આખસે પરદા કરકે,
 દીલ રૂઆબમે હકુમતકા મગ્ન મીલના હય,
 નાઝ કરતે હય મેરે દીલપે વોહ કમઝા કરકે,
 ખુને નાહુક હો કે હક હો ચે ન હોગા મુજસે,
 તુમકો બદનામ કર ખુનકા વચ્ચદા કરકે,
 તમનેકી વચ્ચદા ખીતારી તો નઈ બાત નહિ,
 સબી મઅશુક મુર્ર જાતે હય વચ્ચદા કરકે,
 હર મરજકે લીએ ખાલીકને દવા પેયદાકી
 મુજકો બામાર કાયા તુજકો મસીહા કરકે
 હક ગયા રગ જો મેહરીઝ તો કયા ગમ બિનકો,
 શોર જમાવે ગે અબી ખુને-તમન્ના કરકે,
 શુકર ઈમ બદા નવાઝીકા અદા કયા હો જલીલ,
 મેરે સરકારને દીખાયા મુજે અપના કરકે,

ગઝલે. હાગ-તર્જે-કબાલી—

મમ લોગ છંધર વો હય હાર દેખ રહે હય,
 હમ દેખતે વાગેકી નજર દેખ રહે હય
 કાઈ તો નીકલ આપેગા સખ્યા જે મોહબત,
 દીલ દેખ રહે હય વો છગર દેખ રહે હય
 કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલકા તડપના
 કુછ ગોરસે કાતીસકા હુતર દેખ રહે હય.

પહેલે તો સુના કરતેયે આશીર્કર્તા હકીકત
 અખ આખસે વો આઠ પહેર દેખ રહે હય
 ખત ગયરકા પડતેયે જો ટાકા તો વોહ જોયે
 અખખારકા પરયા હય ખખર દેખ રહે હય
 કીયુ કુઠ્ઠ હય દીદારે સતમ હજગને વીઆજ
 અલલાહ દીખાતા હય ખશર દેખ રહે હય,
 મય દાગ હુ મરતા હુ ઇશર દેખીયે મુજકો
 મુ ફેરકે યે આપ કીધર દેખ રહે હય

ગઝલે. દાગ-કેવાલી—

ગયરકે નામમે પયગામે વિમાલ અચ્છા હય
 છોડકા જીઅમે મળ હો, વો સવાય અચ્છા હય
 ચેલી કેહતે હય કે બેચયન કીયા કીસને તુજે
 ચેલી કેહતે હો મેગ હુમતો જમાલ અચ્છા હય
 અરમયે હજરમે સય હો ગયે ખવાહા ઉસકે,
 લોગ કેહતે હય ઇસારમે વો માલ અચ્છા હય
 હમમે પુઝે કોઈ હુનયામે હય કયા શા અચ્છી
 ગન્ન અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય મલાલ અચ્છા હય
 દીક્તો હમ દેગે મગર પેશનર ઇતના કેહદો
 હિજ અચ્છા હય તુમાગ કે વિસાલ અચ્છા હય
 આગે આલમમે કોઈ લાખ કલે કુલે તો કયા
 શાખ ગીગની હય હુમીકી જો નેહાલ અચ્છા હય
 આપ પચતાયે નહી હુગમે તોખા ન કરે,
 આપ ઇશરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય

ગંઝલે. તંજમ્મુલ-કંવાલી—

મહેબુબ ઓર દુશમન ગોળા હય ફુલ કાંટે
ખટકે ન કયુ નઝરમે એક બહય કુચ કાંટે
મશહુર હય દોરગી દુ-વાકી હુમ સશીરો
સદ્દા હય દોરત દુશમન સદ્દા હય ફુલકાંટે
દોનોને મીલકે એકસ ખુલખુલકો માર ડાલા
કરને મે ખુન નાહક ચક્તા હૈ ફુલ કાંટે
રખસારે નાઝનીપર નિકલા હૈ સમઝએ ખત
કુદરત ખુદકી દેખો એક જ હૈ ફુલ કાંટે
મે હુરો છતીફક અય અલયેનીફક દેખો
નાજન-સ હોકે કયસે એક જ હૈ ફુલ કાંટે
અચ્છે ખુરે તંજમ્મુલ હય સેકડો જહા મે
દેખો તો ઇસ ચમનમે કયા કયા હૈ ફુલ કાંટે
નઈ ગઝલ-તજ્જે-કંવાલી—

ઝમાના કે સાગર ગણતા ખુરી યે કેમી કીમમત હય,
જફાએ ચર્ખાંકી મેહતાફ સમ તેરી ઇનાયત હય,
રેહગા ઝુ'ફકા સોદા મરેગે યાદે ઉલફતમે
ઉલ્લએગે મુસીમત મરપે, જમ ત, સર સલામત હય,
ગીલા કરતા નહિ તુમમે, મીયો તુમ મેરે દુશમનમ,
મુજે ગેના હય કીસમતકા, મુદ્દએ શીકાયત હયે,
ગઝમકી તાકઝાક ઉસ શોખસે બાનોમે રેહતી હય
કોઈ દેખે યે કયા પરદા હૈ પરદેમે શરારત હય,
મેરા દીલ એક ચમન હય, શેર કીન્ને શૈકસે ઉસમે,

કહીં પરખુએ ઉલટત હય, કહીં પરદાગે હસરત હય
 દમે આખીર અયાદતકે લીએ તશરીફ લયિ વેહ,
 શીદા કરતાહુ જીસપર ગન ની અયસી પે રાહન હય,
 લયુ પર દમ હય મેરા, તુમ ચકે હો છોડકર મુઝકો
 નીગાહે દેર લેના મરને દમ, અચ્છી મુરબ્બત હય,
 વફાદાર આપ અમ હમસા ન પાએગે ન પાએગે,
 વફાદારીકી ઉમકે બેવફાઓમે બી શાહરન હય,

ગઝલે—અસગર — ૦ —

હમારે ખુનસે મન્તલમે જય્ય ખેલી ગઈ હોલી,
 રકીમુને કહા બેગક હુઘ અમ કી નઈ હોલી.
 હમારે ખુડી પીચપીચીમ જાવીમને રંગા દામ,
 ઇંપર તો ગનપર બેયે, ઉધર ખેલી ગઈ હોલી,
 હમારે ખુનખી પીચપીચીઆ હમ પર ઉદુ મારે,
 મહોરગમ હો કીમીન ઓર, કીમીકી હેગઈ હોલી
 દગાઝ મુર્તસે હમ દમરે જય્ય ખીસાયા પુર અપના,
 બે દેખા જેખખાલી હય તો બેયે દોમ્તી હોલી
 દો અમ ઝોડો મય ખાના મમજદમે ચતો અસગર,
 ઝમાના હો ગયા આખીર તુમહાન ગય ગઈ હોલી.

ગઝલે—જલીલ-નઇ. કંબાલી—

વચ્ચદેપે ને વચ્ચદેકી કસમ પાએ જાતે હે,
 તમકીન દેતે આએયે તડપાએ જાતે હે,
 અમમતબી બડહતી જાતિ હય જેમનરે સાથ સાથ,
 મુન મુનકે ધુમ હુન્નકી શરમાએ જાતે હે,

સાકી તેર નીસાર મોમે કમી ન હો,
 સેના ખખર કે હોશમે હમ આએ જાતે હે,
 દરપર પડે હુએ હે ગઝખા અતાખ હે,
 પરદેબી આજ બાધકે લટકાએ જાતે હે,
 તસકીન બુટે વઅદોસે યુ દેતે હય મુઝે,
 દેખો તુહારે સરકી કસમ ખાએ જાતે હે,
 હે લાખ લાખ શુક કે ધલા તો હય ખ્યાલ,
 અખતક હમારે દીલકો વો તડપાએ જાતે હે,
 મ્યા જાને કયા જલીલને ચુપકમે કેહ દીયા,
 આખે મુકાએ દેતે હે શરમાએ જાતે હે,

ગઝલે—જલીલ—કવ્વાલી.

દેખા જો હુમે ચાગ તખીયત મચલ ગઈ,
 આખોકા થા કુચુર છુરી દીનપે ચલ ગઈ,
 તુમ જખ મીયે નથે તો જુદાઈ કા-થા મલાલ,
 અમથે મલાલ હયકે તમન્ના નિકલ ગઈ,
 શાકીનેરી શરાખજે રીમેસયલી બરી,
 ગાગીએ આકે આરબી સામે મે હા ગઈ,
 પીનેમે કગ ચુકાયા નેતોમી મગર જલીલ
 માલકા રગ દેખકે તખીયત બદલ ગઈ

નર્થ—ગઝલ—કવ્વાલી—

કાઈ જામર રસુલે પાકમે મેરી ખખર કરદે,
 મે કુરકત નહિ કદતા હે પત્થરકા છગર કરદે,
 હમાનીની શમે કુરકત ઇત્તાહી હોગી કમ આખીર.

ખહોત એવેન દીલ હય યા ખુલ્લ જલદી સહર કરદે,
અતાકી હય મહ મદકો ઇલાહી તુને સખ તાકત,
અમર ઝરરે કો ચાહે પલમે વોહ રશકે કમર કરદે,
જસે ચાહે તો જલ્લત હે જસે ચાહે તો દોજખદે,
મેરે મોલા તેગી મરઝી જીવર ચાહે ઉધર કરદે,

ગઝલે-મનઝર બેગનજાન૦—લખનૌવાલી—

ઈલાહી અયસી કીસમત હો, મેરા અયસા મુકદ્દર હો,
રસુલીલ્લાહ કા જલવા ધન આખોંકો મયસસર હો,
તમના હય દમે આખીર, જો અયસા હોતો બેહતર હો,
મોહમ્મદ મુશ્તકાકા આમ્તા હો ઓર મેરા સર હો
દીલે પુર' દાગ ઇસ્કે સરવરે આનમમે રખતા હુ,
મુજહે તાગીકીએ મગફ્તા શીઝ કીસ વાસ્તે ડર હો,
કરેગા સામના મેરે જવાને હશમીકા કયા
અગરચે લાખ યુમુદ્દ હુસ્નમે આલમમે બઝકર હો,
રખે જોયા દીખાને હોન પામ અયને ખુલાતે હો,
મેરે કબ્રએ હઝીકીયા મોહમ્મદ ચેન કયુ કર હો
ગુનાહોકા હમે કયા ખોક હે અય વામઝે નાદા,
મોહમ્મદ મુન્તુદા સા જખ શરીએ ગેઝે મેદશર હો,
તમનાએ શકક હય યા ઇલાહી ચે દમે આખીર
બખ્તએ ખુલ્લ આખો મે મેરે તયબાકા મનઝર હો

કબ્રવાલી. ખુરશીદ જાન આગરેવાલી—

બઝકર પરીસે શકલ મેરે દીલરખાકી હય,
જો દેખતા હે કહેતા હે કુદરત ખુદાકી હય,

બહલા હવાકા રંગ કે સીયાલી ઘટાકી હય,
લાસા કીયા શરાબકે રહેમત ખુશકી હય,
મયખાનેમે બખુલુખ ખલકત ખુશકી હય,
ખુતબી ખુદાઈ કરને હે કુદરત ખુશકી હય,
પીના નહિ શરાબ કબી ખેતુકુ કીયે
કાલીખમે મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હય
તુડા હય તુમને દોસતે ઈમાન અયખુતો
દીલકો ન લુટના ચે અમાનત ખુદાની હય.
અખ્યાસ મેઝે હસર ચે કહેતા ઉઠુગા મય,
લુટા મુઝે ખુતોતે દુહાઈ ખુદાઈ હય,

ગઝલે આશીક-મોતીબન. દેહલીવાલી—

ફરયાદ કહે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
અણાહ બી હાકિમ બી તરફદાર તુમહારા,
પરયુકી તો કયા અમલ ને હુરે નઝર આએ,
દેખે ન ઉઘર તાલીએ દીવાર તુમહારા,
ખુરશીદ ને દિનકો હો તો મેહતાબ હો ગ્રામંકા,
દુન્યા મેય ઉમરા હન સમ યાર તુમહારા,
હુરોમે તમન્ના હય પગીઝાદોકો હમરત,
નીનતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા,
કાઅમેકી તો કયા અરસ હય ઉમ કુમેક આગે,
જન્મત હોતો જાએ ન - ગુનેહગાર તુમહારા,
પરદે દિને આશીકકી દયા કોન કરેગા,
હનને હય મસીહા બી હય ખીમાર તુમહારા,

ઝોહર તુમહે નફરત હવ બહોત બાદ કશીસે,
બરમાત મથ દેખેગે હમ ઇનકાર તુમહારા,

કવ્વાલી—પન્નાબન. આગેવાલી.—

ચનો દેખે મદીનેમે કે વોહ સરકાર કેસી હે,
વહા ફરહન હે કેસી રોનકે દરબાર કેસી હે
યે હસરત લે ચલા દીલમે કબી મેરે મમીહાને,
ન પુઝા તેરી હાલન અર્થ મેરે બીમાર કેસી હે.
ગયા ટેહતા હુવા અઘ્લાહ નફસ એક આયાહુ કેહતા,
કોઈ દીલમે તેરે પુછે કે તદ્દરાર કેમી હે
ઉગા કર સગ લઇનોકે કહા કુશનો કે પુશનો સે
કહો કયુ જુલ્મ શીકારે-હેદરે કરાર કેસી હે
ખુમે જાને હે મેરે એમ હગામા હે મેહશરકા
દીખાદે શાને સત્તાગી મેરે સત્તાર કેમી હે
ચમે જજતકો જમ આસી કહા શાને કરીમીને,
ગુન્હેગારો કહો કયુ રેહમતે ગદ્દશક કેસી કે
નહી ગો પામ મેરે દુગ મગર કયા ખોદ હે મુજકો,
પુગા દીનમે મેરે યાદે ગહે અમમરાર કેમી હે

કવ્વાલી બીસમીક્લાહજન અજમેરવાલી—

અઝનમે દોનુ હુન્નો હશક મેરે દીનમે રેહતે હે,
બદમ લેલી વ મજનુ મેઘડી મેહમીમે રેહતે હે,
જુઝકર સર કરે સીજદા ન કયુ કર અપને ગીનેકો,
કે હમ સીનેમે દીનહે આર વો ઇસ દીલમે રેહતે હે,
અગર આખે હકીકતખી હો ઉન્કો હર કદી દેખે,

વો હર દીલમે વો હર ધરમે વો હર મઝીલમે રેહને હે,
 તેરી તેગે નીગાહે નાઝકો ઉન્સે ડોઁ પુછે,
 જો હોફર નીમ બીસમીલ કુચએ કાલીનમે રેહને હે,
 હસીનોસે ઉમીદે દોડતી હે એન નાઘાની
 ઉસીકે દુશ્મને જાં હેં કે જન્મે દીલમે રેહને હે,
 મેરે કાનુમે આહીસ્તા કહા પીઝે તરીકતને,
 જન્હે તુ હુલના હે વો તો તેરે દીલમે રેહને હે,
 તયીઝ અમ કયુ નહુ કુરખામે અપને પીરે મુરશહ પર,
 કે વો ઈમદાદકો હમગહ, હર મુશકીલમે રેહતે હેં,
 કબવાલી. મુશતરીબન-કાનપુરવાલી.

ચીનો અરબ હમારા હિદેસ્તાં હમારા.
 મુસ્લીમ હેં હમ વતન હે સારા જહા હમારા
 દુન્યાકે છુત કહેમેં પહેલા વોહ ધર હમારા
 હમ ઉસ્કે પાશઆં હેં વો પાશઆં હમારા.
 તેગોકે સાથેમેં હમ પલકર જવાં હુવે હેં
 ખંજર હીલાલકાહે કોમી નશા હમારા.
 બાતીલસે દબનેવાહે અય આસ્મા નહિ હમ.
 સો બારકરચુકાહે તુ ઈમતેહાં હમારા.
 તોલીખદી અમાનત સીતાં મંહે હમારે.
 આસાં નહિં મીયાના નામે નશાં હમારા.
 અથે અરઝે પાક તેરી હુરમતથે કટ મરે હમ.
 હયખુ તેરી રંગોસે અબતક રવાં હમારા.
 મગરીબકી વાદીયાંમે ગુંજ અઝાં હમારી.
 રકતા નથા કીસીસે સેલે રવાં હમારા.

સાક્ષારે કારવાં હે મીરે હીખઝ અપના
ધસ નામસે હે બાકી આરામ જા હમારા.
મકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગયા.
હોતાહે જાદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા.

ગઝલે—આશક—કબ્લાલી—

ખુદને દીલરખાકી શિકલ ક્યા પ્યારી ખનાઇ હય.
શીસલતી હય નીગાહ અપની યેહ સીનેકી વફાઇ હય.
કીયા હય ગદે કુનદનકે તેલાઇ રગને ઉસકે
કહુ ક્યા દસને કુદરતને યેહ રંગજત ખુબ ખનાઇ હય
તેલાઇ રગકી ઉલટતમે જરદી અયસી છાઇ હય.
તને લાગિરકી હર રમ મીસલે જજરે તેલાઇ હય.
નહી અચતા મગર ધન્ડો તખીઅત તગ આઇ હય
શમે કુરકતમે ખાગે જહર યે દીલમે સમાઇ હય.
ગમ હમ સારે આલમકો શકુક ફુલી બદખશામે
લમે નાખુક પે લાલી પાન ખાનેસે જો આઇ હય
નિહાલે કામને જનામે આયા નાર મીસતાકા,
મગર સદ હચક હય ઉમ તક નહીં અપની રસાઇ હય.
અગર મે મર ગયાનો યે સદ લારોસે આવેગી.
મે આશક ઉસકા હુ જસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગઝલે. મુજતર—કબ્લાલી—

શાહીનશાહ ફગધુરી મોખનુદીન અજમેરી,
પીલાયત હીંદ હે તેરી મોખનુદીન અજમેરી,
ઉન્હી કે દામને પ્વાહીશમે દૌલત લા જવાલી હો
હુધુરી હો જસે તેરી મોખનુદીન અજમેરી
મુશરફ જો જ્યારતસે તેરે રોજકો હો આયા,

હુઆ નારીસે વોહ જુરી મોઘનુદીન અજમેરી,
 દીયા હે કૃષ્ણ તુજકે હકને સારે અવલીયા હપર,
 નહી સાની કોઈ તેરા મોઘનુદીન અજમેરી,
 હુરકે માતા શી હુમ્મુલ્લા તેરે સીવા કીસકી,
 જમી પર લીખાયુકા બારી મોઘનુદીન અજમેરી,
 અહુ તો થાઈ ગરહુ યે જમીની હોમમ દુસ્મન,
 મદદ કરનાવો તુમ મેરી મોઘનુદીન અજમેરી.
 તજા તુમ બહરે ગીરદામે બસામે ફૂળી જાતી હે.
 તુ કીરાતી પારકર મેરી મોઘનુદીન અજમેરી
 નુઝુસે મેહરબાનીમે દીલે મગમુમે મુજતારકે.
 ખુદરા કર તુ મસદરી મોઘનુદીન અજમેરી
ગઝલે-સૈદા-કબાલ

આગમે ગીરનેસે કયા મએ કહી જલ જાડગા,
 નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકે નીકલ જાડગા,
 ધંધકમે ખ્વાજાકે વો વજદ નહીં હએ મુઝકે,
 કે સયાલેસે કીસી કે મએ સબલ જાડગા,
 લાખ બેહકા યે કોઈ ખ્વાજાકા જાનીમસે મુઝે,
 મએ અકીદા જાહી ઉસકા કે બદલ જાડગા
 ખનકે બરેહુગા મએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ,
 શીર વહાસે કબી ટાસે નહીં ટલ જાડગા,
 જલવએ હઝરતે ખ્વાજા હએ નજરમે મેરી,
 ઉસકો લેકર મએ ગીરંગા તો સબલ જાડગા.
 દીલબેહ કહેતા હએ કે અજમેર ચતુગા લેકીન,
 લોટ આનકે ધરાદેસે મયલ જાડગા.
 બે તલખ ખ્વાજા કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
 જમ ખુલાયે ગે મુઝે સરકેહી બલ જાડગા.

છશી ઉમ્મેદ પર બેઠાહુ મએ અખતક સેદા,
આજ પુલવાયેગે ખવાજ મુઝે કલ જાઉંગા
ગઝલે. નિશાત— —૦.—

તુ આજમા ચુકે હો મચ આજમાઝો તુઝકો
રૂઠા તૂ મુઝ સે ખવાજ કચસે મનાજી તુઝકો
ગુજરી હય જો મુખીમત કચસે સુનાજી તુઝકો
દીલમે હય દાગે હિજગ કહેતો દિખાઉ તુઝકો
લાખો હય તેરે શયદા દિર મેરી ખ્યા હકીકત
તુ મુઝકો જુવ બેશ મચ ક્યો જુલાઉ તુઝકો
અક્ષાહ જુલે ફરમા ફરમા હુ આરજુ હય
આખે મે દીલમે ખવાજ હરદમ ખીકાઝો તુઝકો
જુવવાય દરપે અપને જિમદમ “નિશાત” કો તુ
ખવાજ ગરીબ પરવર કહકે જુલાઉ તુઝકો
ગઝલે-અસરફ. માનકપુરી-તબે. કંવાલી
બે વફા કુશ્બી તેરે પાસ વફા હએ કે નહી,
હમ તો મરને હુ ખઅર તુજકો જરા-હએ કે નહી
બઝમે આગીયારમે જો બાતકી મુજને હિન્સે
ખોતે જુજલાકે તુમે સરમો હયા-ચએ કે નહી
દિલ મેગ તોડ દિયા હિફતે તેરા જોગે સીતમ
અરે ઝાલીમ તુજે કુશ ખેદે ખુદા-હએ કે નહી
વો મનીદા મુજે મિત જાએ તો ઇતનાપુછુ
દરદે દિલકી મેઝે અખ કોઈ દવા-હએકે નહી
મોતબી આઈ નહી દીજરકી શય આએ અસરફ
મેગી કિમમતમે ખુદા જાને કમ હએ કે નહી.
તમામ શુદ.

તાકીદ મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કબી ન હયી હુઈ અયસી કિમદા તોડ

જોરેયે ગઝલ કંવાલી કી ખરી બુક

એક માત્ર જરૂર ખગીદીય

ઝવહરે-મેહફીલ

યાની
પરસ્તાને ગૌહર

હુમે નામી જાયગેકે કલામોના એમુલ ખગતના

માયેને । કિમદા ગઝલ કંવાલીના ખગ

મજમુઆ એકીલ કીયા ગયા હય

એહની પાતાની મનમુન ન જમરગી પુતાવાળી હક

કીમત ફકત દશ આના

એ શીવાય બીજી બહાર પડેલી નવી બુકો

માથુકે-મેફીલ ખાગ ચીત્રો સાથે ઉમદા ગઝલ

કંવાલીથી ભરપુર કીમત રૂ. ૦-૪-૦

માથુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ

૦-૨-૦

ખાગે મુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેરી

૦-૨-૦

ગઝલે ગૌહર યાને મેફીલે ગૌહર

૦-૨-૦

ગઝલે મેહફીલ, ગઝલ કંવાલીની મોટી બુક

૧-૦-૦

મેફીલે મઝીલ, ઉમદા ગઝલો

૦-૮-૦

— નીચેની રકમો —

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર રાણીતળાવ-સુરત

શ્રી અનાવિલ બહુ પ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી રાજાભાઈ નાયકે જામ્નુ

પુરાનપુરી ભાગળ ભાજવાળી પોળ અનાવિલ લોજની પાસે-સુરત

